

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y
REDACCIÓ

LIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, triestrestre. 8 rs.

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »

Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

SANT JOAN, FOCHS.

Se pensan que no hi ha més, sino saltar sense cremarse!....

FRUITA DEL TEMPS.

Hi ha arbres de moltes castes, y cada arbre fa 'l seu fruit corresponent.

May l'òm donará péras, diu un refran, y 'l refran té rahó, á pesar de que un arbre empeltat pot donar varias classes de fruit.

Ademés, la Bíblia 'ns parla del arbre del bé y del mal: vels' hi aquí un arbre que dona dos fruits: es una especie d'abercoquer que fa abercochs del pinyol dols y abercochs del pinyol amargant.

Jo avuy tinch de parlarlos del arbre del temps, y dels fruits d' aquest arbre.

¿No saben quin es l' arbre del temps?

Es l' arbre conservador.

L' arbre conservador es per tot arréu un arbre de la mateixa fusta, de la mateixa escorxa, de la mateixa fulla, y no obstant los fruits del arbre conservador no son ben iguals.

Varian segons l' atmósfera y 'l clima de la terra en qu' es plantat.

Així l' arbre conservador inglés fá fruyta bona y fruyta corcada.

Un exemple; l' altre dia en lo *Parlament* es desetxada una proposició en la qual se demanava l' abolicció de la pena de mort. Fruit dolent.

En cambi l' endemá la cámara dels Lords aproba una proposició establint que á Inglaterra podrán verificarse enterros públichs, seguint las ceremonias de todas las religions. Vels' hi aquí un fruit magnífich.

Al menos si no hi ha llibertat de vida, que hi haja llibertat d' enterros.

Com que 'ls inglesos son tant aficionats á la Bíblia, se compren que crihin un arbre del bé y del mal, com l' arbre del Paradís.

Baixant á Fransa, ja trobém que 'ls fruits del arbre conservador no son tant acceptables.

Quasi diria que 'ls conservadors d' allá no mereixen la categoria d' arbres. Son pel contrari, com l' agrám que s' arrossega per terra, qu' encara que la sèguin y la trepitjin torna á rebrotar, y que viu xuclant la sava del arbre de la patria.

Y que 'ls conservadors francesos xuclan com una sangonera, no hi ha que demostrarho. Basta donar una mirada á Fransa per adquirirne una convicció complerta.

¿Ab quin desenfado no s' apoderan del govern, valentse de una sorpresa y atropellant todas las lleys!

Pero, amigo, la qüestió es pujar, y cayga qui cayga.

Que 'l país experimenta una sacudida, paciencia: que d' un plegat s' esposa á perdre tot lo que havia guanyat ab mitja dotzena d' anys de treball, de quietat y de cuidado; las cosas bonas se pagan caras, y la Fransa aixó de que 'ls conservadors s'enfilin, *té de pagarho molt car.*

Per lo demés, no hi ha qu' esberarse: ells ja hi son, y á penas hi arriban, vinga desenquadrant tota l' administració, vinga cambiar tot lo personal: en lloch d' administradors celosos, vinga posar per tot' arreu enemichs acérrims dels administrats; al que 's queixi, garrotada; al que mormuri, llenya; al qu' es desmandi á la presó; y qui gemega ja ha rebut, y ¡viva la gresca!

Vé que la Cámara de diputats, després d' un més de forcosa suspensió torna á reunir-se.

Los conservadors son la gent del ordre, la gent de la legalitat, la gent ben educada, ben vestida, ben calçada y sobre tot la gent que dú la camisa neta. O sino vaja ¿perqué 'ns diuhen descamisats á tots nosaltres?

Donchs bé: puja un orador á la tribuna: en Gambetta. Tracta de esbrinar la causa de tots aquells successos, tracta de depurar la veritat, tracta de manifestar quins son los pensaments de la Cámara, que fet y fet es la representació legal y exacta del país: comensa 'l seu discurs... y l' arbre conservador, naturalment, dona 'ls seus fruits tót desseguida.

¿S' imaginan vostés un centenar ó cent cinquanta gossos de presa burdant tots á l' hora? Donchs l' espectacle no compon res comparat ab los crits y l' escándol de aquells cent ó cent cinquanta diputats conservadors, interrumpint lo discurs del orador republicá, menjantse 'l á crits, no deixantli dir una paraula....

Si senyors, si vajan menjant fruits d'aquesta mena, ja veuran quin mal de ventre!

Afortunadament, ja vindrá 'l dia en que la Fransa, sense moure tant de xivarri cridi mes que tots ells.... O sino al temps.

Y finalment, si venim al arbre conservador que 's cria á Espanya, encare es mes dolent que á Fransa.

Per mes que busco, no trobo pas ab que compararlo.

No obstant, l' arbre que més s' hi aproxima, es lo plátano, aquest adorno de la Rambla y dels carrers del Ensanche.

Lo plátano lo mateix que 'ls discursos dels conservadors espanyols té molta fullaraca.

Lo plátano lo mateix que 'ls governs conservadors, dona molta sombra, sobre tot á n' aquell que té 'l cuidado d' arrimars' hi. Que 'u digan los que á sota hi fan breamadas.

Fá uns bastons molt llarchs, tant llarchs son aquests bastons, que arriban desde Madrid á Barcelona.

Es molt costós, perque creix com una contribució conservadora, y may té prou aygua; sino 'l regan de continuo, s' asseca.

S' esten per tots costats y si no 'l podessin, ab las branques se ficaria dintre de las casas, trencant los vidres dels balcones. Lo mateix fá 'l govern: si no se 'ns fica dintre del sombrero es perque no hi cap.

S' engruxeix com un pare provincial, y dat lo bultó qu' adquireix en poch temps, podria dirse qu' es un empleat que ha tret lo ventre de pena.

¿Y després de tanta cosa, volen dirme quin fruit fá 'l plátano?

Lo mateix fruit que un govern conservador: unas boletas que no serveixen per res, sino per causar molestia.

Unas boletas, que tenen un pinyol molt dú, cubertas de un borrhissol sumament incómodo. Repárintho. Fá una mica de vent. Un verdader núvol de borrhissol se 'ls fica als ulls y no 'ls deixa veure lo que passa; 'ls entrá á la boca y no 'ls deixa parlar. Si volen dir una paraula senten pessigollas al coll, y estussegan.

Es á dir se tornan cegos y muts.

Aquest es lo fruit conservador.

Are mateix, jo tenia per dirlos mes del doble del que 'ls dich; pero la ploma se m' ompla de borrhissol del plátano conservador, y ¡fins la ploma no 'm vol obehir!

Jo prou l' escuraria; pero, senyors, perdonin: ¡os pobres periodistas tenim sempre un guardapaseos que 'ns vigila.

P. K.

LO FIL DE GOMA.

FAULA.

Ab un filet de goma un nin está jugant, y tira que mes tira per poderlo allargar.

Lo fil, que va aprimantse, aixis diu á l' infant:

—No 'm tibis d' aqueix modo perque 'm vaig á trencar.

Pro 'l nin, que 's divertia sentintlo jemegar, s' en riu y mes estira y aixis segueix jugant.

Ja á l' infelis li lliga un pes al cap de vall, y ab furia 'l pes llensantne lo fa pujá y baixar.

Ja voltas y mes voltas lo fil va cargolant ben tibant d' una fusta rascantlo ab cruel afany, y sonidos li arrenca que son del fil los ¡ays!

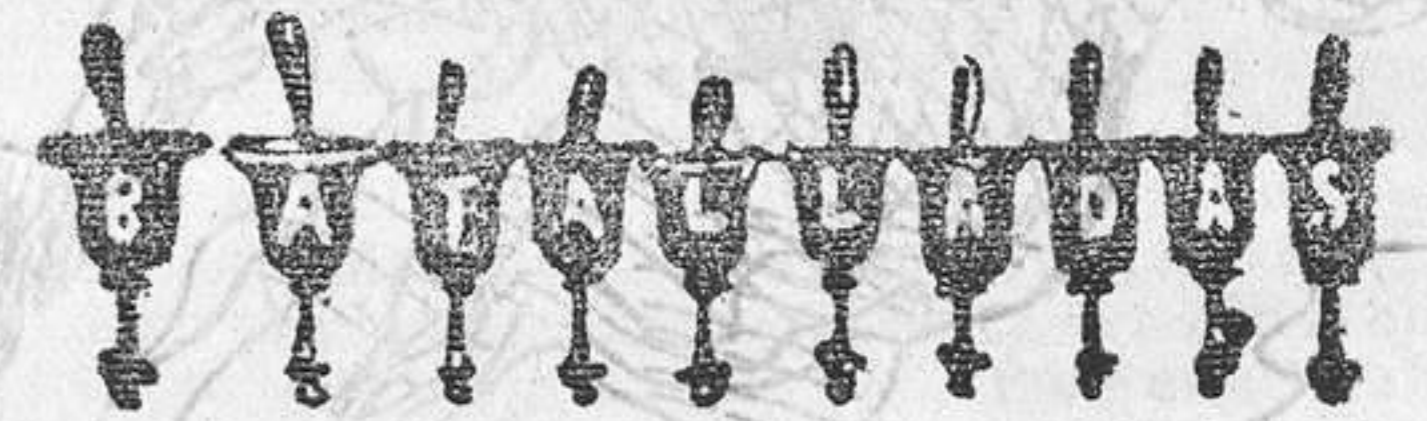
Ja 'l lliga á una cadira y tirant l' altre cap, 'l deixa tot de supte tant sols per fe'l xisclar.

Mes tant y tant l' apura que 'l fil al cap de vall de tant atormentarlo se venja del tirá;

Y al punt que mes tibaba ab son delit l' infant, 's trenca y furiós pega als dits del insensat que plora sa desdita mirantse ple de sanch.

Aquells que anéu al poble tibant, tibant, tibant, alerta que no 's trenqui lo fil de sa bondat.

ZARANJETA.

Dias endatrás van sortir de Madrid 700 investigadors de contribucions.

Y vostés vajan tement la plaga de la llagosta. D'aquets 700 investigadors 40 van caure sobre Lleyda, y de Lleyda han vingut á Barcelona. Imitem als creyents, quan cau una pedregada y diguem:

«Aixo es que 'n Cánovas nostre senyor, se recorda molt de nosaltres.»

L' Ajuntament feya unas obras á la Riba. Tot d' un plegat s' hi presenta la Junta del Port acompanyada d' un gran número de forsa, y fá fugir als treballadors.

¿No reparan ab quina amorositat se tractan las corporacions conservadoras?

Jo sempre 'u dich, si en lloch de manar fessin sabatas, tindrían molts parroquians no mes que per las bonas formas.

Segons diuhen los periódichs d' aquets dias, á Gracia desapareixen noys y noyas de una edat bastant avansada.

L' autoritat derm, las familias se desesperan, y las criaturas no compareixen.

¿Quina llástima que no governem nosaltres! Com que 'ls conservadors no 's paran en barres, ja 'm sembla que 'ls sento esplicant aquest misteri.

M' hi jugo qualsevol cosa que dirian:

—No han de desapareixe si 'ls demagogos se las menjan.»

Lo bisbe Caixal vá ser l' introductor dels pelegrins catalans, mallorquins y valencians davant del Papa.

Y 'ls pelegrins catalans, mallorquins y valencians van fé una gran ovació al bisbe Caixal.

Los obsequis son com las balas de la guerra y muchas otras cosas: se denan y 's reben.

A Altea (Alicant) vá entrar una senyora es-pèritista al temple.

Véurela 'l predicador qu' estava á la trona á increparla durament, senyalantla á l' indignació dels devots, vá ser cosa d' un instant.

La senyora vá desmayarse. Y aquells modelos de caritat evangélica, per comte de socórrela y ausiliarla, á empentas van tréurela de l' iglesia.

A conseqüència d' aixó la salut de aquella dama s' ha resentit.

Recomaném al predicador d' Altea per la primera mitra, que bè demostra qu' es digne de confirmá á tot vitxo vivent.

Lo Papa al dirigir-se als pelegrins espanyols los hi digué:

«Per combatre als Esaús de la revolució, es precis construir camps atrinxerats en Espanya, Fransa y Alemania.»

No devia faltar algun carlí del Nert que diria: —«Ja 'u feyam; pero las balas dels lliberals també hi entravan.»

Un catedràtich del' Universitat de Madrit vá destrosar dias endarrera 'l busto de Sanz del Rio y trepitxar los llibres d' aquet eminent filòsoph á qui veneran y respetan tots los amants de la ciencia y tots los admiradors de sas virtuts.

Un catedràtich aixis deuria ser nomenat gran inquisidor de la Universitat de Madrit.

Y 'l govern deuria donarli una creu grossa, y fins si tingués por de que l' hi caygués al rebre un altre arrebató d' aqueta clase, podria clavarli ab una punta de París.

Llegeixo en lo *Cardoner* de Manresa:

«Viatjers que arribaren á Manresa 'l divendres en lo primer tren que surt de Barcelona per Zaragoza, nos han explicat un cas altament escandalós y que posa de relleu una vegada mes fins ahont arriba la moralitat y l' honestitat de certs ministres del Senyor.

«En l' estació de Moncada esperaban l' arribada del tren per sortir en direcció á Zaragoza y sens dupte ab l' objecte de unir-se als pelegrins que 'l dia avants sortiren cap allá, dos capellans de missa y olla y duas donas, jovel' una y una mica entrada en anys l' altra.

«Com que 'ls hi semblés molt llarch y molt monótono l' esperar tant rato, per distreures una mica, era precis buscá algun medi, y 'l trobaren en armonía ab sos desitjos que no tenian res de honestos, si hem de jutjar per las apariencias ó mes bèn dit per las realitats.

«Veus' ho aquí. «Mentres un dels dos capellans estava de guardia á un costat de la via y la dona de més anys al altre costat, un poch més enllá lo company y la jove estavant molt reunidets ocupantse no sabém si en confesarse mutuament ó en quin negoci.

«Després lo capellá qu' estava al aguayt aná á reemplaçar al seu company... y quan aquet y la noya estavan en piadosa plática, ó en lo més intim de la confessió, van ser sorpresos infraganti quedant per lo sufocada feta una *rosella* la candorosa nena, si bè seré é inperturnable l' expert capellá.

«Aquesta historieta vá corre desseguida entre 'ls pasetjers que anavan en lo tren; y als quatre personatjes se 'ls senyalava ab lo dit, fentlos l' objecte de sa justa censura.

«De rubor nos cau la ploma de las mans.»

Que 'ns perdoni 'l *Cardoer*. No 's sembla que explicant aquestas cosas comet un pecat de escándol. Perxo jo 'm guardo molt bè de copiarho.

A Igualada ha resu citat una cosa que vá morir destrossada pèls carlins.

Aquesta cosa es l' *Ateneo Igualadí*. No 's pensin un Ateneo com lo de los milecas de Barcelona, sino un Ateneo de la clase obrera.

Nosaltres doném las gracias als iniciadors y autors de tant bonas obras.

Un tal Samos Kovy, secretari de don Carlos la tanoca ha sigut condemnat a quinse mesos de presó, per estafa.

A Austria vá ser castigat per robo. A Orleans sentenciat per lo mateix, á tres mesos de presó.

A Tolosa á vuit mesos per lo mateix. Y á Saint Etienne per lo mateix á cinch mesos.

Es un home que per lo vist se proposa seguir totas las presons d' Europa.

Si 'ls carlins tornan, tanquin las calaxeras.

S' ha descubert una nova fábrica de moneda á Madrit.

Mirin qu' es molt: sempre hi ha gent que per imitat al gobenr, s' esposan á que 'ls dugan á presiri.

Entre 'ls presos per aquet motiu, n' hi ha un qu' es propietari d' onze casas á Madrit.

Si aquet no es conservador dels mes serios, ja no se jo que son conservadors.

¡Ab onze casas á Madrit, fins m' empenyo á ferme elegir membre del Senat!

La bolsa s' ha cotisat aquests dias més baixa que may.

Tant baixa está aquesta ditxosa bolsa, que si no s' ajupen, no la culiran pas.

Suposo que haurán vist la magnífica botiga que un corredor de bolsa ha obert en lo carrer de la Unió.

Vels' hi aquí un corredor que no vol corre: mes s' estima que corrin los parroquians, anant á trobarlo á la botiga.

Dugas cosas nos han cridat l' atenció: 1.ª Las pissarras ahont dia per dia y hora per hora s' hi espresa la cotisació de la bolsa.

Talment semblan lápidas funerarias. Y 2.ª Aquell rétol de la cantonada escrit de dalt á baix que diu: «Fondos públicos.»

Pobres fondos! Sembla que caigan.

Per lo demés lo Sr. Juandó ja sab ahont té la ma dreta, y si volen estar bèn servits vagin á trobarlo.

Un demócrata de la montanya estava tant entusiasmat ab en Gambetta, que deya:

—M' engresca tant aquest home, que l' ivern que vé, deixo la manta y 'm poso *Gambetu*.

Un aficionat á fer versos, se vá oferir á improvisar sobre la tomba de un amich seu.

Volat de companys, comensá ab no poca dificultat: «Escoltéu, veniu, veniu: aquí está 'l pobre Pau Fort que per cert... sino hagués mort...»

Al arribar aquí s' entrebancá, 's torna roig y no sabia com sortirse 'n. Per sort un company lo tragué de apuros, dihent:

«que per cert sino hagués mort, «encare seria viu.»

En lo dia de Sant Joan: —¡Ahont vas Perico? —A pendre la bonaventura.

—Que t' hi diverteixis. —Gracias, procuraré divertirmhi.

La Bonaventura era una xicota de vint anys mes maca que un pom de flors.

En Perico la vá robar y naturalment van casarse.

De segur que may ningú de vostés han pres mes á gust la Bonaventura.

A Fransa, del acte del 16 de Maigare 'n diuhen «la jornada dels anagus.»

¡Cosas de bugaderas! Ja veuran com d' aquí cinch mesos, quan lo pais anant á las urnas passi bugada 'n dirán de lo que llavors succeheixi, la *jornada dels picadors*.

Lo Sr. Fiscal d' imprenta ha interceptat al *Correo catalan*.

Y qué dirán les católichs amichs de Turquía, quan sápigán que 'l Terso usa caballs de Russia? Jo si fós d' ells agafaria la mitja llana que recomanan los cap-padres y trinxaria al Terso com á la carn de la pilota.

Lo Terso s' ha presentat al Czar de Russia. Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Nosaltres ho sentim; pero are sabrán los carlins que interceptaban correus, si dona gaire gust pèls pobres que hi tenen cartas.

Si 'l *Correo* es suspés, que per mes que siga carlí, no 'u desitjém, algun rector dirá:

—¡Que no ha arribat lo cerrea de avay? Y responderá l' escolá:

—No senyor: lo tren ha descarrilat. —¡Ahont? —A l' Audiencia de Barcelona.

RETRATOS.

Es ben fet, molt gros, molt gran, bella figura, arrogant.

Davant d' ell ningú ellsa 'l pito y l' hi diuhen *D. Juanito*.

¡Si l' hi diguessin Joan!

Es tant flach, tant prim y tant petit, que casi es un mito...

No camina, vá saltant y vejin l' hi diuhen Joan.

¡Si l' hi diguessin Juanito!

V. D.

Suposo que haurán vist la magnífica botiga que un corredor de bolsa ha obert en lo carrer de la Unió.

Vels' hi aquí un corredor que no vol corre: mes s' estima que corrin los parroquians, anant á trobarlo á la botiga.

Dugas cosas nos han cridat l' atenció: 1.ª Las pissarras ahont dia per dia y hora per hora s' hi espresa la cotisació de la bolsa.

Talment semblan lápidas funerarias. Y 2.ª Aquell rétol de la cantonada escrit de dalt á baix que diu: «Fondos públicos.»

Pobres fondos! Sembla que caigan.

Per lo demés lo Sr. Juandó ja sab ahont té la ma dreta, y si volen estar bèn servits vagin á trobarlo.

Un demócrata de la montanya estava tant entusiasmat ab en Gambetta, que deya:

—M' engresca tant aquest home, que l' ivern que vé, deixo la manta y 'm poso *Gambetu*.

Un aficionat á fer versos, se vá oferir á improvisar sobre la tomba de un amich seu.

Volat de companys, comensá ab no poca dificultat: «Escoltéu, veniu, veniu: aquí está 'l pobre Pau Fort que per cert... sino hagués mort...»

Al arribar aquí s' entrebancá, 's torna roig y no sabia com sortirse 'n. Per sort un company lo tragué de apuros, dihent:

«que per cert sino hagués mort, «encare seria viu.»

En lo dia de Sant Joan: —¡Ahont vas Perico? —A pendre la bonaventura.

—Que t' hi diverteixis. —Gracias, procuraré divertirmhi.

La Bonaventura era una xicota de vint anys mes maca que un pom de flors.

En Perico la vá robar y naturalment van casarse.

De segur que may ningú de vostés han pres mes á gust la Bonaventura.

A Fransa, del acte del 16 de Maigare 'n diuhen «la jornada dels anagus.»

¡Cosas de bugaderas! Ja veuran com d' aquí cinch mesos, quan lo pais anant á las urnas passi bugada 'n dirán de lo que llavors succeheixi, la *jornada dels picadors*.

Lo Sr. Fiscal d' imprenta ha interceptat al *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Lo Terso s' ha presentat al Czar de Russia. Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y qué dirán les católichs amichs de Turquía, quan sápigán que 'l Terso usa caballs de Russia? Jo si fós d' ells agafaria la mitja llana que recomanan los cap-padres y trinxaria al Terso com á la carn de la pilota.

Lo Sr. Fiscal d' imprenta ha interceptat al *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Y 'l Czar de Russia l' hi ha regalat caballs. Aixís ho assegura 'l *Correo catalan*.

Los pelegrins espanyols van portar al Papa un milió de Franchs.
Nos sembla una mica massa de *franguesa*.
Vull dir una mica massa de quartos.
Sobre tot si tracta de desferse del jas de palla y comprarse un parell de matalassos.

Lo Papa quan reb als pelegrins espanyols los hi acostuma á parlar de toros.
Tot per veure si converteix á n'en Lagartijo.
Lo toro es la revolució; y 'ls toreros son los católichs.
Al guns picadors, com lo bisbe Caixal, ja saben si la terra es dura.
Varios banderilleros com los pelegrins, de Sabadell, coneixen que 'l públich dels toros té bromas una mica pesadas.
Y l' espasa que no vull dir jo qui es, del primer derrote del toro ja ha perdut la muleta del poder temporal.
A veure la brega com acabarà.

Fins tot lo diumenje tenee temps de comprar bitllets de la rifa á favor de la Viuda y fillets del malaguanyat Padró.
Lo dilluns se tanca y se farà 'l sorteitj.

¡POBRE MESTRE!

«Fortuna te de Dios hijo
aque el saber poco te importa.»
(Vulgo.)

Tant sols la pell y l'ós de un home restan sobre estripat sofà, que de coix balla; plora sense consol, sovint badalla, y llansa amarchs sospirs que no 's contestan.
Sos gestos estremats prou manifestan que traban sos budells ferós batalla, y crida:—«Vina mort, blandeix ta dalla y acaba ab las augunias que 'm molestan.
«Del destino fatal vull serne lliure, «la vista á un mon millor desitjo estendre, «ahont visqui sens menjar y puga riure.
«Per més que 'm torni boig no puch comprendre «perque si jo als infants *ensenyó á viure* «los homes á morir me fan aprendre.»

PERICO MATALASSÉ

—Mestre Magí, en Quico s' ha mort.
—¿Aquell pillet?
—Si senyor. Miril' enterra-morts no 'l vol enterrá á menos de quatre pessetas y are aném á buscarlas.
—¿Quatre pessetas per un pillet? Tè: aquí 'n tens vuit y que n' enterrin dos.

En un convit, un dels convidats creyent que ningú 'l veyá, 's fica una cullera de plata á la butxaca.

L' amo d' la casa se 'n adona y agafantne un altre també se l' amaga.
Al retirar los cuberts pera servir lo café, 'l criat miraba per terra y per las cadiras.
—¿Que buscas? li preguntá 'l amo.
—Dugas culleras.
—Tè, home aquí 'n tens una y aquell senyor te donará 'l altra, que ho feyam... per probarte.

—Convidam á fumar.
—No tinch mes qu' un quarto.
—Bueno compras un cigarro y 'l fumem tots dos.
—No 'l voldria parti.
—Home jo fumo y tu escups.

CANTARELLAS.

Quan dius que no 't dono res m' enfado com una furia...

no 't recordas d' aquell dia que vaig darte aquella surra?

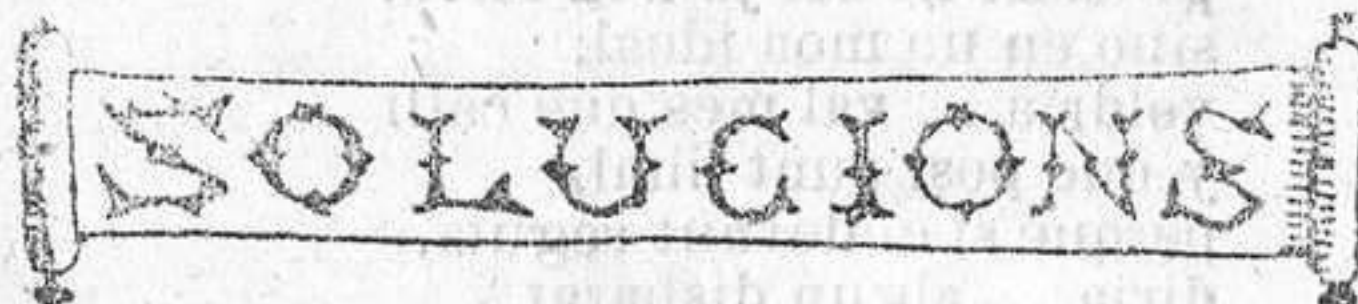
S.

Continuació de la llista dels objectes regalats fias are per formar la loteria Padró.

Pere Llibre.—Dugas fluxosas capsas de dulces.—Emili Sivillá. Una pastora, aloli.—Anton Caba. L' orgull, al oli. Una acuarela.—Manel Garay, de Paris. Cuatre fotografias de dibuixos autentichs del autors clásichs.—Estebe Buixo, de Paris. Primera proba del grabat arquitectórich de dugas portas de la colegiata de Toro.—Climent Pujol, de Paris. Paisatje, al oli.—Anton Casanovas, de Paris. Cuadro al oli.—Viuda de Arnau. Dos cuadros al oli.—Jaume Gonzalbo. Dibux á la sepia.—Tomás Gaspart. Fatxada principal, en litografia, de la iglesia de san Miguel.—Joan Batista Feu, de Madrid. Dos baix relleus en tera cuita.—E. G. dugas obras francesas encuadernadas.—J. Bieta. Una figura en tera cuita.—Viuda de Cantó. Cuadret de vistas fotogríficas de Monserrat.—Casa Vidal, de Madrid. Deu llets de coleccions músicals, per valor de 50 pessetas un, á elecció dels agraciats, entre 'l catálech de aquella important casa editorial.—Felip G. Cusachs. Dos tomos del Graplich de Nova-Iorck, que contenen las ilustracions de la exposició universal de Filadelfia.—Ramon Bartumeus. Portamonedas, de plata.—Joaquim Pi y Margall. Dugas coleccions de obras completas de Flaxman.—Joaquim Puigferrer. Obras mélicas y científicas de Raspail.
Jove Graciense. Coleccions de cromos dels balls donats per aquesta Societat.—Francisco J. Jurnet. Coleccions de pessas músicals. (Seguirá.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans R. Cervelló, Pere vou, La nena, Bèhémica y Un drach 1.
Las demás que no 's mencionan no 's serveixen.
Ciudadá E. V. Arreglarém l' epigrama.—Sipari: Hi anirá alguna cosa, no tot.—J. y Cañadell: Queda complasut en lo que 'ns ha sigut possible.—P. Matalassé, en l' altre no 'l podem complaure, no per la bondat de la cosa, sine per un motiu especial de nosaltres.—Zarandíeta: Podrá arreglarse algun tant.—J. Segura: Hi anirán los problemas.—Angeleta: Idem los geroglífichs.—P. Puñé: Idem los de vosté.—Setenciencias: Hi anirá un quadrat.—Drach T.: Ja hem insertat lo aprofitable: l' article no 'ns serveix.—Bohémica: acceptem ab gust lo que 'ns envia.—R. Cervelló: La poesia s' ha d' arreglar.—Siul: Insertarém un ters.—R. Margall. Idem un quadrat.—Diamant: no pot posarse mes de lo qu' bom posat.—Ciudadans R. Cervelló, Graciense Modern, Suiñeroc, Ogaitnas Job Moratillas, Escarbat, Dos calaveras, Elvireta, Nanu, Gran, Julio Verne, Ab-el Mauek del Cabek, E. B., Mosquitera y C., J. G., M. Crospis, Enrich Macbeth, Canyella y Safrá, Noy maco, Ruiz Montaner, D. Gullí, Un émulo de 'n Ficarra, Pere Garrigosa, Ruch Garrofaire, Mama dits, Sereno del Parque, Sion, Dos Veteranos, Rusófilo, Sicuti, Maranya, Pubill de Constantí, Freixeta petit, Elegum tendre, Rodalolla, E. M. G., Cartám, Nis, Francisquet, Resillep, Jayo, Dos cuixins, Ciudadá Caballagé, R. C. y J., J. Flores y C., Odon y J. J. y Torner: Lo que vostés envian aquesta senmana no 's serveix.—Papanatas: Aprofitarém un epigrama.—Deixemhi ser: Anirán algunas preguntas.—Tevisá: Publicarém lo quadrat.—Estripa quentos: Idem lo problema.—Coxis: Exactament lo seu quadrat.—C. Galceran: Idem la poesia y las cantarelillas.—J. S. Idem lo seu problema.—Rudeisuda: Igual que 'l quadrat de vosté.—L. Vite: Hi anirá la fuga.—Noticier de Lleyda: Ja n' hem parlat algo, tot lo que se 'n pot dir.—A. T. Ha fet tart per la poesia; á l' hora de rebrela, lo numero ja estava imprés.—Fray: Publicarém lo sueto.

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. ANAGRAMA.—Marta.—Trama.—Armat.—Matar.—Ramat.
2. TRENCA-CAPS.—Nabucodonosor.
3. PROBLEMA RUS.—247.
4. QUADRAT DE PARAULAS.—P O M A
O M A N
M A N A
A N A S
5. XARADA I.—No-ve-le-ta.
6. IDEM II.—Bes-tia.
7. ENDAVIDALLA.—Pipa.
8. GEROGLÍFICH.—Cada hu s' entent y balla sol.

Han endavinat totas las soluccions los ciutadans Nis, Angeleta, M. Brafim, Un de l'Hostia, Malich, Cosis y A. Traiter: n' han endavinadas 7, Estripa-quentos, Un Tevisá, Dexeumhi ser y Cartam; 6, E. M. G., Rodalolla, Papanatas, Conquistador de raspas y Llegum tendre; 5, Diamant, Reseta Margall, Fraixeta petit, Pubill de Constantí, Siul y Marsany; 4, Sicuti, M. Cobart, Rusófilo, Dos Veteranos, y Crisis; 3, Siod de Sion, Cantis de Vilafranca, Rus catalá, C. de Taps, Sereno del Parque y Sileta criada; 2, Pelegrins apedregats, Animal, P. de Platxa y Mamadits; y finalment 1, no més Ruch Garrofaire.

TRENCACAPS.

—Rita désat.
—Ca, ca!

Formar ab las lletras anteriors lo nom de un edifici de Barcelona.

J. B. M.

SINONIMIA.

Si vás á l' iglesia mon tot hi veurás, y que alguna bestia tot no ignorarás.

Qui ab martell treballa que tot bè 's pot dir: dels toros la rabia la tot fá sortir.

A. T. F.

QUINT DE PARAULAS, FUGA DE CONSONANTS Y XARADA.

primera

▲ . ▲ . ▲

segona

. ▲ . ▲ .

tercera

▲ . ▲ . ▲

quarta

. ▲ . ▲ .

quinta

▲ . ▲ . ▲

¡Quina quinta feu Ricart al sembrar fabas al tros!...
¡Y quan vá tenirlo quart encara se 'n feya dos!...
Lo que 's á mí no 'm primera y com ell no vull pas fer puig que tant tonte deu ser com ell, qui aixó li tercera.

UN FART DE COSTELLAS,

Una lletra es ma primera, per mes senyas consonant; una neta, ma tercera, de la solfa; mes espera

y anirás endevinant.
—Dos;—aquí torno endarrerá— de la música es lo cant, ¡quasibè t' hi dit lo qu' era!...

¡No t' espantis! Mes espera y anirás endevinant.
Deu posar dugas tercera al calsat tan xich com gran lo sabaté ó sabatera

¡que ja ho trobas?... Donchs espera

y anirás endevinant.
Dos hu tenen las promesas y tot arbre qu' es plantat. Mon tot usan las cuyneras y fondistas;

Si t' esperas ja m' haurás endevinat.

UN FART DE COSTELLAS.

ENDAVIDALLA.

Odio á mort l' hipocresia: só en Fransa molt estimat; y en la Franch masoneria soch lo mes adelantat.

AUREA NUVIA.

GEROGLÍFICH.

D.^N
am

1 9

marinada.

P. PUÑÉ.

(Las soluccions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Relayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mij.